

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2016/822**2022/EØS/13/73**

av 21. april 2016

om endring av delegert forordning (EU) nr. 153/2013 med hensyn til de tidshorizontene for avviklingsperioden som skal anvendes for de forskjellige klassene av finansielle instrumenter^(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 41 nr. 5, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 153/2013⁽²⁾ er det fastsatt tekniske reguleringsstandarder for krav til sentrale motparter når det gjelder tidshorisonter for avviklingsperioden som skal anvendes for de forskjellige klassene av finansielle instrumenter. Disse tekniske reguleringsstandardene må holdes à jour med utviklingen på reguleringsområdet.
- 2) Ved beregning av hvilke marginkrav som er nødvendige for å dekke en sentral motparts eksponering for markedsrisiko, gir visse kontostrukturer basert på en avviklingsperiode på minst en dag, beregnet på brutt grunnlag, tilstrekkelig dekning for de sentrale motpartene og bedre vern for kundene, samtidig som systemrisikoene reduseres. Denne minste avviklingsperioden bør derfor tillates for clearing av kunders posisjoner i andre finansielle instrumenter enn OTC-derivater dersom visse vilkår er oppfylt.
- 3) Med tanke på at individuelle atskilte kontoer gir kundene et enda sterkere vern enn bruttosamlekontoer, bør det for individuelle atskilte kontoer være en minste avviklingsperiode for beregning av marginer som er like lang som for bruttosamlekontoer.
- 4) For sentrale motparter som i løpet av dagen ikke fordeler handler på hver enkelt kunde, kan reduksjonen av minste avviklingsperiode fra to dager til én dag innebære at den sentrale motparten, når det gjelder nye handler som cleares i løpet av dagen og ikke fordeles på de enkelte kundene, anmoder om marginer på en dags nettogrunnlag. Dette kan eksponere den sentrale motparten for betydelige tap dersom prissvingninger i løpet av dagen ikke fører til nye anmodninger om marginer i løpet av dagen. Det bør derfor fastsettes en særlig terskelverdi for å sikre at sentrale motparter anmoder om marginer i løpet av dagen og har et tilstrekkelig vern selv om avviklingsperioden reduseres.
- 5) Delegert forordning (EU) nr. 153/2013 bør derfor endres.

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 137 av 26.5.2016, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 83/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 44 av 2.7.2020, s. 77.

⁽¹⁾ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 153/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for krav til sentrale motparter (EUT L 52 av 23.2.2013, s. 41.)

- 6) Denne forordning bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) har framlagt for Kommisjonen etter samråd med Den europeiske banktilsynsmyndighet og Det europeiske system av sentralbanker.
- 7) I samsvar med artikkel 10 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾ har ESMA holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som denne forordning bygger på, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet i samsvar med artikkel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I artikkel 26 i delegert forordning (EU) nr. 153/2013 gjøres følgende endringer:

1) Nr. 1 og 2 skal lyde:

«1. Ved anvendelse av artikkel 41 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal en sentral motpart fastsette egnede tidshorisonter for avviklingsperioden, idet det tas hensyn til egenskapene til det finansielle instrumentet som cleares, hvilken type konto det føres på, markedet der det handles, og følgende korteste tidshorisonter for avviklingsperioden:

- a) fem bankdager for OTC-derivater,
- b) to bankdager for andre finansielle instrumenter enn OTC-derivater som føres på kontoer som ikke oppfyller vilkårene i bokstav c),
- c) én bankdag for andre finansielle instrumenter enn OTC-derivater som føres på samlekundekontoer eller på individuelle kundekontoer, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
 - i) Den sentrale motparten har atskilte registre over hver kundes posisjoner minst ved slutten av hver dag, beregner marginene for hver kunde og inndriver summen av marginkravene for hver kunde på bruttogrunnlag.
 - ii) Samtlige kunders identitet er kjent for den sentrale motparten.
 - iii) Posisjonene på kontoen tilhører ikke foretak som inngår i samme konsern som clearingmedlemmet.
 - iv) Den sentrale motparten måler eksponeringene og beregner for hver konto startmargin- og variasjonsmarginkrav i nær sanntid og minst en gang i timen i løpet av dagen ved hjelp av oppdaterte posisjoner og priser.
 - v) Dersom den sentrale motparten ikke fordeler nye handler på hver enkelt kunde i løpet av dagen, inndriver den marginene innen én time dersom marginkravene beregnet i samsvar med punkt iv) er høyere enn 110 % av den oppdaterte tilgjengelige sikkerheten i samsvar med kapittel X, med mindre de marginbeløpene som i løpet av dagen skal betales til den sentrale motparten, ikke er vesentlige ut fra et forhåndsfastsatt beløp definert av den sentrale motparten og godkjent av vedkommende myndighet, og i den grad marginer for handler som tidligere er blitt fordelt på kunder, inndrives atskilt fra handler som ikke fordeles i løpet av dagen.

2. I alle tilfeller skal den sentrale motparten når den fastsetter egnede tidshorisonter for avviklingsperioden, vurdere og summere minst følgende:

- a) den lengste mulige perioden som kan gå mellom siste inndrivning av marginer og den sentrale motpartens erklærte mislighold eller dens innledning av framgangsmåten ved mislighold,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

- b) den perioden som anslås å være nødvendig for å utforme og gjennomføre strategien for håndtering av mislighold hos et clearingmedlem i samsvar med de særlige egenskapene til hver klasse av finansielle instrumenter, herunder likviditetsnivå og posisjonenes størrelse og konsentrasjon, og de markedene som den sentrale motparten vil bruke for å avvikle eller fullt ut sikre et clearingmedlems posisjon,
- c) dersom det er relevant, den perioden som kreves for å dekke motpartsrisikoen som den sentrale motparten er eksponert for.»

2) Nr. 4 bokstav b) skal lyde:

- «b) denne tidshorizonten omfatter minst to bankdager, eller én bankdag når vilkårene fastsatt i nr. 1 bokstav c) er oppfylt.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 21. april 2016.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President
